

Департамент охорони здоров'я
Львівської обласної державної адміністрації
КЗ ЛОР "Львівська обласна наукова медична бібліотека"

Меценати Львівської обласної наукової медичної бібліотеки

Короткий біографічний довідник

м. Львів 2014 р.

Абрагамович Орест Остапович (2.01.1948, Львів) – завідувач кафедри і куратор гастроентерологічного відділення, академік Академії ВО України, доктор медичних наук, професор.

Після проходження однорічної інтернатури працював лікарем-терапевтом в Трускавці, Моршині, де організував і очолив відділення функціональної діагностики захворювань травної системи. У 1982 році захистив кандидатську дисертацію і цього ж року був обраний на посаду асистента кафедри шпитальної терапії ЛДМІ. В 1995 році захистив докторську дисертацію і відтоді завідує кафедрою шпитальної терапії. У 2003 році йому присвоєно вчене звання професора. З 2007 року — академік Академії Вищої Освіти України. Лікар-терапевт вищої кваліфікаційної категорії, ендоскопіст, гастроентеролог, профпатолог, курортолог. У колі наукових інтересів є вирішення проблем гастроентерології, ревматології, кардіології, професійних хвороб, курортології. Автор 410 наукових публікацій, посібників.

Абрагамович Мар'яна Орестівна (1972, Львів) – кандидат медичних наук, доцент кафедри внутрішньої медицини №1, відповідальна за наукову роботу.

Андріюк Лук'ян Васильович (6.08.1951, с. Бабин, Івано-Франківської обл.) – професор, завідувач кафедри реабілітації і нетрадиційної медицини.

Після закінчення ЛМІ працював невропатологом у Новому Роздолі Львівської обл., у Львові (1977-80); згодом клінічним ординатором (1980-82), асистентом (1982-91) кафедри неврології. Від 1991 року – доцент кафедри рефлексотерапії та нейрохірургії, невропатології та нейрохірургії (1991-2006), завідувач кафедри реабілітації і нетрадиційної медицини (від 2006) Львівського медичного університету.

Напрями наукових досліджень: питання діагностики, клініки, лікування та профілактики

захворювань головного мозку судинного генезу; проблеми вертеброневрології, рефлексотерапії, мануальної терапії, бделотерапії, електродіагностики.

Автор близько 180 наукових праць, серед них 6 монографій, 2 авторських свідоцтва, 2 патенти на винаходи, 2 підручники, 5 посібників.

Вдовиченко Валерій Іванович (30.05.1941, Київ) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри терапії ФПДО ЛНМУ ім. Д. Галицького (від 1988).

Після закінчення ЛМІ у 1966 році працював педіатром Яремчанської селищної лікарні (1966), аспірантом кафедри біохімії (1966-69); асистентом (1970-79), доцентом (1980-83) кафедри пропедевтичної терапії медичного факультету; доцентом (1984-88), завідувачем (від 1988) кафедри терапії ФПДО Львівського медичного університету.

Напрями наукових досліджень: гастроентерологія — питання діагностики і лікування гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби, гелікобактерної інфекції шлунково-кишкового тракту, гепатології; клінічна вітамінологія — опрацювання наукових основ індивідуалізації лікування хворих.

Автор близько 300 наукових і навчально-методичних праць, серед них 6 патентів, монографія, 2 навчальні посібники.

Підготував 14 кандидатів наук.

Кафедра терапії №1 ФПДО заснована в 1965 році. Засновник і перший завідувач кафедри – доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Павло Григорович Подорожний (1920–1999). З 1988 року кафедру очолив доктор медичних наук, професор Валерій Іванович Вдовиченко. З 2011 року кафедрою завідує доктор медичних наук, професор Євген Якович Склярів. З 1965 по 2012 рік підготовлено 7 докторів і 38 кандидатів медичних наук.

На кафедрі працюють авторитетні педагоги, фахівці з великим стажем наукової та практичної роботи. Викладачі кафедри постійно підвищують свій фаховий рівень, беруть участь у міжнародних та вітчизняних наукових форумах, проходять стажування в закордонних клініках. Впродовж всіх років існування кафедра займає провідні позиції в навчально-методичній роботі, розробляла «Стандарти якості роботи викладача», була опірною з впровадження в післядипломну освіту ліцензійного іспиту «Крок 3. Лікувальна справа та педіатрія».

Кафедра терапії №1 ФПДО є офіційною базою Фармакологічного центру МОЗ України, на її базі проводиться III фаза апробації нових лікарських препаратів.

Наукові напрями: клінічна вітамінологія, вивчення особливостей метаболічних та функціонально-структурних порушень серцево-судинної системи та органів травлення у хворих на цукровий діабет.

Вергун Андрій Романович (15.01.1980) – кандидат медичних наук, доцент кафедри поліклінічної справи і сімейної медицини та дерматології, венерології ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Вергун Оксана Михайлівна (1956) – кандидат медичних наук, доцент кафедри терапії №1 ФДПО ЛНМУ ім. Д. Галицького, відповідальна за лікувальну роботу.

Виговська Ярослава Іллівна (12.08.1930, м. Снятин Івано-Франківської обл.) – доктор медичних наук, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри гематології та трансфузіології (від 2002).

Закінчила медичний факультет Львівського медичного інституту (1953).

Працювала: науковий співробітник (1953-62), старший науковий співробітник (1962-65), завідувач відділення гематології (1965-2002) НДІ гематології та переливання крові; головний науковий співробітник (від 2002) відділу гематології Інституту патології крові та трансфузійної медицини АМН України, за сумісництвом професор (від 2002) кафедри гематології та трансфузіології Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1961), старший науковий співробітник (1962), доктор медичних наук (1971), професор (1984).

Напрями наукових досліджень: питання коагулології, зокрема, геморагічні захворювання; епідеміологія та імунологія лейкемій.

Автор близько 470 наукових праць, серед них чотири Патенти України, 9 книг: підручник, монографії, посібники, довідники.

Підготувала 20 кандидатів та 1 доктора наук.

Воробець Зіновій Дмитрович (09.10.1948, с. Нестюки Львівської обл.) – професор, завідувач кафедри медичної біології, паразитології та генетики (від 1988).

Закінчив біологічний факультет Львівського університету (1975).

Працював: інженер Інституту молекулярної біології і генетики АН УРСР (1975-76); аспірант (1976-79), молодший науковий співробітник (1979-84), старший науковий співпрацівник (1984-88) Інституту біохімії АН УРСР; завідувач кафедри медичної біології, паразитології та генетики (від 1988), декан медико-профілактичного факультету (1990-96)

Львівського медичного університету, за сумісництвом провідний науковий співробітник (від 1989) Львівського Інституту біохімії / біології клітини НАН України.

Кандидат біологічних наук (1980), доктор біологічних наук (1988), старший науковий співробітник (1990), професор (1991).

Академік УАН; Заслужений працівник освіти України (2004). Лауреат Державної премії України (2007).

Напрями наукових досліджень: вивчення ролі фосфатиділінозитидного циклу, ГТФ - зв'язувальних білків, аденілатциклазної та кальцій-транспортувальних систем в регуляції скоротливості міокарда; значення кальцієвих каналів, Са²⁺, Mg²⁺-АТФази, поліпептидних факторів росту в молекулярних механізмах регуляції проліферації нормальних і пухлинних клітин; взаємозв'язки між глутатіоновою антиоксидантною, кальцій-транспортувальними та NO-синтазною регуляторними системами та їх роль у функціонуванні лімфоцитів крові та сперматозоїдів.

Автор 310 наукових і навчально-методичних праць. Підготував 12 кандидатів наук.

Гжегоцький Мечислав Романович (12.04.1952р. с. Вишенка, Львівської області) – український фізіолог, заслужений діяч науки і техніки України, член-кореспондент НАМН України, доктор медичних наук, професор ЛНМУ ім. Д. Галицького, зав. кафедри нормальної фізіології ЛДМІ, Перший проректор з науково-педагогічної роботи (від 1998) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, дійсний член Папської академії наук (2002), академік АН ВО України. Член-кореспондент АМН України (2007), віцепрезидент Українського фізіологічного товариства (2007), член комісії з питань біоетики при Кабінеті Міністрів України (2007), член Наукової ради з теоретичної та профілактичної медицини при Президії АМН України (2008).

Закінчив санітарно-гігієнічний факультет Львівського медичного інституту (1975).

Працював: молодший науковий співпрацівник (1975–1976), старший лаборант (1976–1978), асистент (1978–1984), доцент (1984–1999), завідувач (від 1999) кафедри нормальної фізіології, декан медичного факультету (1995–1998), проректор із навчальної роботи / перший проректор (від 1998) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

Напрями наукових досліджень: вивчення взаємодії організму та ксенобіотиків із позицій прикладної фізіології та профілактичної токсикології; механізми розвитку адаптаційно-компенсаторних процесів в організмі при екстремальних впливах; фізіологія травної системи; опрацювання методів діагностики відхилень в організмі людини від фізіологічного стану під дією негативних чинників довкілля, нормативного забезпечення хімічної безпеки людини.

Автор близько 250 наукових праць, серед них 3 монографії, 2 підручники, 10 навчальних посібників, 4 патенти, 6 авторських свідоцтв на винаходи. Головний редактор журналу «Експериментальна та клінічна фізіологія і біохімія» (від 2002), науковий редактор низки перекладів навчальної та довідкової літератури з фізіології та медицини. Підготував 13 кандидатів, 1 доктора наук.

Ганіткевич Ярослав Володимирович (09.07.1929) – фізіолог, історик медицини, доктор медичних наук (1968), професор (1970), завідувач кафедри фізіології Чернівецького МУ (1971-1980), лабораторії жовчнокам'яної хвороби ЛМУ (з 1989). Дійсний член НТШ (з 1992р.)

Навчався у Львівському медичному інституті (1946–1951), відбув аспірантуру, захистив (1955) кандидатську дисертацію з проблем вищої нервової діяльності (написану українською мовою). Захистив докторську дисертацію «Жовч і діяльність нервової системи» (1968).

Працював асистентом кафедри нормальної фізіології ЛМІ (1952–1956), пізніше — у Івано-Франківському медичному інституті — асистент (1956–1959), доцент кафедри нормальної фізіології (1959–1970). Викладання провадив українською мовою.

У 1970 обраний професором, завідувачем кафедри фізіології людини і тварин Чернівецького університету, перевів роботу кафедри на українську мову, налагодив спецкурси і практику студентів у Києві, розвивав напрямок дослідження фізіологічної ролі жовчних кислот та інших поверхневоактивних речовин, організував всесоюзний симпозіум з цієї тематики. Входив до складу наукових рад в Києві і Москві, у редакційні колегії.

У 1981 повернувся до Львова, працював у лабораторіях Інститутів АН УРСР, згодом знову у Львівському медичному інституті (1989–1997), професор, керівник проблемної лабораторії жовчно - кам'яної хвороби, пізніше — професор-стипендіат Президента України (з 2004 р).

Учасник багатьох конгресів ВУЛТ і СФУЛТ, зарубіжних конференцій, симпозіумів Falk'a та ін., вперше як делегат України брав участь у міжнародному конгресі істориків медицини (Італія, 2007).

Брав участь у відновленні НТШ, організував і очолив Лікарську комісію, заснував нову серію Лікарського збірника НТШ. Активно займався питанням відновлення в Україні автономії університетів та європейської системи наукових ступенів. Голова Львівського осередку Всеукраїнського товариства Івана Огієнка.

Заснував (2005) у місті Радехові благодійний учнівський стипендійний фонд.

За праці з історії української медицини, повернення забутих і заборонених режимом вчених відзначений премією ім. Івана Огієнка (2004), прийнятий членом міжнародного товариства істориків медицини. Почесний член УЛТ, нагороджений медалями М. Панчишина, «20 років НТШ». Стипендіат Президента України (з 2011 р., довічно).

Праці присвячені фізіології і патології гіпатобіліарної системи, фізіологчній ролі поверхнево – активних речовин, біотехнології мікробних сурфактантів.

Грицик Андрій Романович – вчений-винахідник, доктор фармацевтичних наук, професор, завідувач кафедри фармації Івано-Франківського національного медичного університету

Наукова робота Андрія Грицика є складовою міжгалузевої програми «Біологічно активні добавки рослинного походження».

У творчому доробку Грицика – 19 патентів на винаходи і корисні моделі, понад 130 праць: монографії, методичні посібники, фітодовідники, публікації у фахових виданнях.

Вагомі досягнення у медичній науці Прикарпаття принесли дослідження цілющих рослин Карпат. А займається цим напрямком вчений-винахідник, доктор фармацевтичних наук, завідувач кафедри фармації Івано-Франківського національного медичного університету Андрій Романович Грицик, який був представлений краянам на черговому засіданні Інтелектуального клубу творчих особистостей.

На основі вивчення лікарських рослин ним запропоновано біологічно активні добавки, продукти харчування, препарати для

медицини, лікувально-профілактичні напої, настоянки “Тирлич”, “Калган”, “Румекс”, фітозбори “Румалін-1”, “Румалін-2”.

Сформував наукову школу, залучив до дослідницької діяльності молодих талановитих пошуковців.

Гулько Ростислав Миколайович - кандидат фармацевтичних наук, доцент, директор Ботанічного саду ЛМУ

Подаровані монографії:

Сад лікарських рослин у Львові [Текст] : навч. посіб. / Р. М. Гулько ; за заг. ред. Б. С. Зіменковського ; М-во охорони здоров'я України, Львів. нац. мед. ун-т ім. Данила Галицького. - Вінниця : Нова Книга, 2006. - 239 с. : кольор. ілюстр. - Бібліогр.: с. 233-239.

Тлумачний словник з медичної ботаніки = Explanatory dictionary of medicinal botany : для студентів вищих фармацевтичних навчальних закладів IV р. а. / Р. М. Гулько. - Вінниця : Нова Книга, 2006. - 219 с. : рис., 6 арк. кольор. ілюстр. - Текст англ.

Ботанічний сад

Статус “Ботанічний сад місцевого значення Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького” присвоєно рішенням № 180 Львівської обласної ради від 17 червня 1997 року .

Територіально ботанічний сад розташований у м. Львові по вул. Пекарській, 73 і складається з двох земельних ділянок, загальною площею 1,5 га, на яких розміщені навчальний корпус ботаніки, оранжерея субтропічних і тропічних рослин, основні колекційні фонди рослин та дендропарк.

Історія ботанічного саду кафедри фармакогнозії і ботаніки пов'язана з діяльністю Тадеуша Вільчинського (1888-1980 рр) – професора ботаніки, під керівництвом якого у 1929-1930 рр. був заснований город лікарських рослин.

Колекцію ботанічного саду сьогодні складають понад 900 таксонів вищих рослин, з них рослини закритого ґрунту представлені 220 видами, що належать до 70 родин. Особливо важливим є продовження робіт зі

збереженням рідкісних і зникаючих видів рослин - в умовах саду культивується 30 раритетних видів. Найбільш цінною та унікальною в ботанічному саду є колекція лікарських рослин, структурована за вмістом біологічно активних речовин.

Цікава і багата колекція рослин ботанічного саду приваблює розкішним цвітінням навесні, влітку і навіть восени; тішить вічнозеленим вбранням хвойних рослин, екзотичними трав'янистими багаторічниками. Серед них – підсніжники, проліски, еритронії, тиси, вейгели, гінґо дволопатеве, будлея Давида, свідина канадська та багато інших. Ростуть тут також екзотичні, рідкісні та зникаючі рослини з різних кліматичних зон Європи, Середземномор'я, Далекого Сходу, Південно-Східної Азії, Австралії, Нової Зеландії, Північної і Південної Америки: дурман індійський, дурман деревовидний, горицвіт весняний, діоскорея японська, маклея дрібноплода, барвінок рожевий, касія віргінська, вишня дрібнопильчаста (сакура), аралія маньчжурська, актинідія, катальпа та інші. Гордістю ботанічного саду є колекція деревовидних півоній різних кольорів, створена засновником ботанічного саду професором Т. Вільчинським.

Основними завданнями ботанічного саду є:

- збереження, вивчення, відтворення в умовах культури лікарських та інших корисних рослин флори регіону і світу для ефективного використання в навчальному процесі з фармакогнозії та ботаніки;
- інтродукція лікарських рослин, проведення науково-дослідних робіт;
- проведення навчальної та освітньо-виховної роботи у галузі агротехніки лікарських рослин, охорони природи, раціонального використання ресурсів лікарських рослин.

Незважаючи на безліч проблем сьогодення, ботанічний сад є справжньою окрасою, зеленим оазисом, що розташувався у щільно забудованій частині міста. Флористичні багатства саду – це живе джерело, що збагачує і прикрашає наш край.

Грицко Роман Юліанович (24.05.1965, м. Львів) – доцент, кандидат медичних наук.

Лікарську освіту здобув у ЛДМІ (1982-88).

Віхи професійної роботи: ст. лаборант каф. інфекційних хвороб; асистент кафедри інфекційних хвороб; з 1999 – голова Ради молодих вчених університету; з 2002 – доцент кафедри інфекційних хвороб; з 2003 – заступник декана ФПО.

Кандидатська дисертація «Фізіологічне обґрунтування впливу харчового біостимулятора при вторинних імунодефіцитах (можливості імунокорекції та впливу на колективний імунітет)» (1997, н. керівник Б.А. Герасун).

Автор 135 праць.

Напрямок наукової роботи: можливості імунокорекції впливу на колективний імунітет.

Дашо Юрій Андрійович (16.09.1947, м. Самбір, Львівська обл.) – віце президент асоціації інфекціоністів України, головний позаштатний інфекціоніст Департаменту Охорони здоров'я ОДА.

Лікарську освіту здобув у ЛДМІ (1969-75).

Віхи професійної роботи: 1975-77 – клін. ординатура при кафедрі інфекційних хвороб ЛДМІ; 1977-92 – заступник головного лікаря по медичній частині інф. клін. лікарні м. Львова; з 1992 – головний лікар. Категорія – вища за фахом «Інф. хв.» (1989) і «Організація та управління охороною здоров'я» (1997).

Автор 64 праць і 1 винаходу.

Напрямок наукової роботи: діагностика гнійного менінгіту у дітей, діагностика і лікування хронічних захв. печінки різної етіології.

Заремба Євгенівна Хомівна (20.03.1935, с. Ржищів, Волинської обл.) – доктор медичних наук, професор кафедри сімейної медицини ФДПО ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Закінчила медичний факультет Львівського медичного інституту (1959).

Працювала: лікар терапевтичного відділення Львівської залізничної лікарні (1960-64, 1966-70); клінічний ординатор (1964-66), асистент (1970-76) кафедри факультетської терапії; доцент (1976-84), завідувач (1984-2005), професор (від 2005) кафедри терапії №2 / сімейної медицини, декан факультету післядипломної освіти (1993-95) Львівського медичного університету.

Президент асоціації сімейних лікарів Львівщини. Дійсний член Світової та Європейської організації сімейної медицини і загальної практики. Дійсний член асоціації превентивної та антиейджинг медицини (2007). Нагороджена медаллю імені М. Д. Стражеска АМН України (2001).

Напрями наукових досліджень: використання гормонотерапії в терапевтичній клініці; кардіологія, зокрема, удосконалення методів діагностики та лікування ішемічної хвороби серця, інфаркту міокарда,

серцевих аритмій; вивчення впливу професійних шкідливостей, змін в системі зсідання крові, імунній та ендокринній системах у патогенезі ішемічної хвороби серця; використання магнітотерапії, ендогенного дихання в клініці внутрішніх хвороб; опрацювання концепції організації сімейної медицини в Україні. Займається організацією сімейної медицини в Україні, вивченням дисплазії сполучної тканини, системи зсідання крові, імунної реактивності та функції кори наднирників.

Академік Є.Х. Заремба - прекрасний організатор, клініцист, досвідчений педагог, їй притаманні любов до праці та знань, нестримний творчий пошук, скромність і доброзичливість, готовність допомогти кожному.

Є.Х. Заремба – автор 758 друкованих робіт, більша частина яких присвячена питанням кардіології. Серед них 30 монографій, наукових посібників і словників, 7 патентів і 3 посвідчення про державну реєстрацію прав автора на твір, 2 авторських посвідчення, 23 інформаційних листи, 15 – рацпропозицій.

Під її керівництвом захищено 14 кандидатських дисертацій. Постійно підтримує науково-практичний зв'язок з лікарями інших країн, бере активну участь у конференціях і з'їздах.

Зіменковський Андрій Борисович (14.05.1964, Одеса) – доктор медичних наук, професор, зав. кафедри клінічної фармації, фармакотерапії та медичної стандартизації ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Закінчив лікувальний факультет Львівського медичного інституту (1987).

Працював: клінічний ординатор (1987-89), старший лаборант (1989-90), асистент (1990-97), доцент (1997-2004) кафедри хірургії ФПДО; організатор і завідувач (від 2004) кафедри клінічної фармації, фармакотерапії та медичної стандартизації Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1992), доцент (1997), доктор медичних наук (2007), професор (2008). Дійсний член УАН.

Напрямки наукових досліджень: опрацювання і впровадження раціональної фармакотерапії та системи стандартизації в охороні здоров'я; опрацювання концепції ролі і місця клінічного провізора в підвищенні якості надання медичної допомоги населенню України; удосконалення організації медичної й фармацевтичної науки та освіти в

Україні; моделювання діяльності клінічного провізора в закладах охорони здоров'я України та оптимізація його вишколу; розробка та впровадження Національної формулярної системи.

Автор 260 наукових праць, серед них 3 деклараційних патенти України, 7 інформаційних листів, 4 раціоналізаторських пропозиції; 21 посібник та довідник; 24 методичних рекомендацій, 6 типових програм МОЗ України.

Підготував 2 кандидатів медичних наук.

Зіменковський Борис Семенович (18.04.1940, Бережани, Тернопільська область) – відомий український науковець в галузі органічної та фармацевтичної хімії, ректор Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, педагог, організатор вищої медичної освіти в Україні, доктор фармацевтичних наук професор, винахідник СРСР.

Закінчив Львівський медичний університет (1963).

Працював: аспірант Інституту органічної хімії НАН України (1963-66); асистент (1964-72), доцент (1972-78), завідувач кафедри органічної і біоорганічної хімії (1978-97), завідувач кафедри фармацевтичної, органічної і біоорганічної хімії (від 1997), декан фармацевтичного факультету (1972-79), проректор з навчальної роботи (1979-98), ректор (від 1998) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.

Кандидат фармацевтичних наук (1966), доцент (1972), доктор фармацевтичних наук (1978), професор (1980). Заслужений працівник вищої школи України (1985). Винахідник СРСР. Лауреат Державної премії України (2000). Заслужений професор ЛНМУ (2007). Член Європейської асоціації міжнародної освіти (2000). Президент Галицької фармацевтичної асоціації (2001). Голова спеціалізованої вченої ради в ЛНМУ, член Наукової Медичної Ради МОЗ України (2005), член низки редколегій і редакційних рад фахових журналів. Академік академій АН ВУУ, АНТКУ, МАНТІ, УАН.

Напрями наукових досліджень: синтез та пошук фізіологічно активних речовин; створення нових лікарських препаратів; вперше провів фундаментальні дослідження хімії біциклічних неконденсованих 1,3-тіазанів, започаткував дизайн і віртуальний синтез фізіологічно активних речовин з використанням методів квантової хімії; синтезував 3 нових

класи складних макрогетероциклічних сполук; виявив понад 100 високоефективних речовин з різним спектром дії; співрозробник 3 нових лікарських засобів — флуренізиду, літію гідроглютамінату, ноотрилу.

Автор понад 580 наукових та навчально-методичних праць, серед них понад 80 авторських свідоцтв на винаходи, 25 патентів, 3-х томний підручник "Органічна хімія", підручники "Органическая химия" (2 изд.), "Органічна хімія" (2 вид.), "Біоорганічна хімія" (2009), співавтор першої Державної Фармакопеї України.

Підготував 16 кандидатів, 5 докторів наук.

Калинюк Тимофій Григорович (7.06.1944, с. Шмирки Хмельницької обл.) – доктор фармацевтичних наук, професор, зав. кафедри технології ліків і біофармації ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Закінчив фармацевтичний факультет Львівського медичного інституту (1966).

Працював: заступник завідувача Новоушицької центральної районної аптеки Хмельницької обл. (1966-67); асистент (1967-80), доцент (1980-90), професор (від 1990), завідувач (від 1991) кафедри технології ліків і біофармації, декан фармацевтичного факультету (1990-2004) Львівського медичного університету.

Кандидат фармацевтичних наук (1972), доцент (1981), доктор фармацевтичних наук (1989), професор (1991).

Напрями наукових досліджень: оптимізація багатофакторних процесів фармацевтичної технології; спектрофотометричний аналіз багатокомпонентних лікарських засобів; історія фармації та фармацевтичної освіти, зокрема на західноукраїнських землях.

Автор близько 300 наукових і навчально-методичних праць, серед них 2 монографії, 2 патенти, підручник, 4 навчальні посібники.

Підготував 6 кандидатів наук.

Кияк Юліан Григорович (25.01.1946, Львів) – професор, завідувач кафедри сімейної медицини. Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1970).

Працював: терапевт Турківської райлікарні Львівської обл. (1970-71); терапевт (1971-72), кардіолог міського інфарктного відділення (1972-80),

завідувач кардіологічного відділення (1980-81) 8-ї клінічної лікарні м. Львова, заочний аспірант кафедри патологічної анатомії Львівського медичного інституту; асистент (1981-82) кафедри факультетської терапії педіатричного і санітарно-гігієнічного факультетів; асистент (1981-82) кафедри факультетської терапії

педіатричного і санітарно-гігієнічного факультетів; асистент (1982-89), доцент (1989-2001), професор (2001-2005), завідувач (від 2005) кафедри сімейної медицини ФПДО Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1979), доцент (1991), доктор медичних наук (2000), професор (2002).

Напрями наукових досліджень: вивчення ультраструктури міокарда людини при серцево-судинних захворюваннях, зокрема, опрацювання механізмів утворення кристалів холестерину в атеросклеротичних бляшках, втрати кардіоміоцитами ядер при гострому інфаркті міокарда як ранньої ознаки патології, ролі лімфатичних судин міокарда в елімінації клітинного детриту з зони некрозу; дослідження етіопатогенезу гострого інфаркту міокарда в осіб молодого віку; запропонував методику ранніх некропсій серця; сформулював тромбогенну концепцію варіантної стенокардії; вперше виявив і описав гіберновані кардіоміоцити при інфаркті міокарда, гіпертонічній хворобі і цукровому діабеті; з'ясував роль макрофагів і продукованого ними фактора некрозу пухлин у патогенезі токсичної кардіоміопатії в осіб, які працюють у професійно-шкідливих умовах.

Автор близько 250 наукових і навчально-методичних праць, серед них 3 навчальні посібники, 2 патенти України.

Підготував 2 кандидатів наук.

Король Ганна Миколаївна – кандидат медичних наук, доцент кафедри неврології ЛНМУ ім. Д. Галицького; відповідальна за навчальну роботу.

Король Ганна Миколаївна – член неврологічної лікарської комісії по огляду рекрутів ЛОКЛ. Член обласної лікарської експертної комісії по зв'язку захворюваності з умовами праці. Голова комісії по огляду

студентів санаторію-профілакторію ЛНМУ ім. Д.Галицького. Експерт-невролог Львівського обласного бюро судово-медичної експертизи.

Кривко Юрій Ярославович (5.05.1960, м. Стрий Львівської обл.) — професор, завідувач кафедри нормальної анатомії, декан медичного факультету № 2.

Закінчив медичний факультет Львівського медичного університету (1983).

Працював: лікар-інтерн Львівської лікарні швидкої медичної допомоги (1983-84); старший лаборант (1984-86), аспірант (1986-89), асистент (1990-93), доцент (1993-2000), завідувач (від 2000) кафедри нормальної анатомії, декан медичного факультету № 2 (від 1998) Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1990), доцент (1994), доктор медичних наук (2010).

Напрями наукових досліджень: анатомічна характеристика структур очного яблука, що забезпечують циркуляцію водянистої вологи, в умовах норми та при порушенні кровоплину; морфо-функціональні вияви уражень судинного русла і органів периферійної нервової системи при цукровому діабеті та на тлі коригувальної терапії.

Автор близько 150 наукових і навчально-методичних праць, серед них монографія, 5 навчальних посібників.

Підготував 3 кандидатів наук.

Лаповець Любов Євгенівна (19.09.1957, м. Львів) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри клінічної лабораторної діагностики ЛНМУ ім. Д. Галицького, академік АН ВО України.

Закінчила біологічний факультет Львівського університету імені Івана Франка (1981)

Працювала: фасувальник аптеки № 2 м. Львова (1974-77); лаборант лабораторії гістології Львівського медучилища № 1 (1977-79); старший лаборант експериментальної лабораторії Львівського НДІ педіатрії, акушерства і спадкової патології (1979-83); старший лаборант (1984-85), молодший науковий співробітник (1986-89) кафедри патологічної фізіології Львівського медичного університету; лікар-лаборант клініко-діагностичної лабораторії Львівської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги (1989-94); асистент (1994-2003), доцент (2003-2007),

завідувач (від 2007) кафедри клінічної лабораторної діагностики Львівського медичного університету.

Кандидат біологічних наук (1989), доцент (2004), доктор медичних наук (2009).

Напрями наукових досліджень: лабораторна діагностика імунодефіцитних станів, захворювань тонкого та товстого кишківника.

Автор близько 100 наукових та навчально-методичних праць.

Кафедра клінічної лабораторної діагностики факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького заснована в 1982 році займається підготовкою спеціалістів з вищою медичною освітою за спеціальністю лікар-лаборант з клінічної лабораторної діагностики, клінічної біохімії, лабораторної імунології та вищою немедичною освітою за відповідною спеціальністю: біолог імунологічної лабораторії - "Лабораторна імунологія", біолог клінічної лабораторії - "Клінічна лабораторна діагностика", біохімік - "Клінічна біохімія".

Підготовка фахівців здійснюється за уніфікованими освітньо-професійними програмами затвердженими МОЗ, на основі яких розроблені робочі програми та навчальні плани з усіх дисциплін для циклів спеціалізації та передатестаційних циклів.

З 2010 року на кафедрі проводиться науково-дослідницька робота
□ Розробка диференційної тактики діагностики, лікування і профілактики моно- і поліорганної недостатності при гострих абдомінальних захворюваннях і травмах. □

Дослідження клітинних і гуморальних факторів імунітету при різних захворюваннях.

Дослідження системи гемостазу. Розробка диференційної тактики діагностики, лікування і профілактики післяопераційних ускладнень у невідкладній абдомінальній хірургії на основі комплексної оцінки індивідуальних особливостей гомеостазу.

Вивчення біологічних властивостей неопластичних клітин у хворих на лімфоїдні пухлини з використанням морфологічних, імунологічних, молекулярно-генетичних методів; вдосконалення діагностики цих захворювань; визначення характеру змін клітинних систем під впливом лікування.

Особливості лабораторної діагностики при хронізації хвороб, які передаються статевим шляхом.

На кафедрі захищені 4 докторських та 13 кандидатських дисертацій; виконуються 6 кандидатських десертацій.

Встановлено стимулюючий ефект помірного і субмаксимального фізичного навантаження на розвиток неспецифічної адаптаційної реакції активації у здорових осіб (вивчались субпопуляції Т-лімфоцитів, тимусний сироватковий фактор, фагоцитоз, інтерлейкіни 1 β та IL-6, інсулін, соматотропний гормон, адренокортикотропний гормон, кортизол). Помірне фізичне навантаження у хворих на стабільну стенокардію має стресовий характер впливу.

Виявлено, що маніфестацію клінічних проявів гострої переміжної порфірії зумовлюють ізомери копропорфірину. Уро- та копропорфірини визначаються на кафедрі в добовій сечі пацієнтів.

Дослідженням протеклазиду на культурі клітин людського організму (реакція бласттрансформації лімфоцитів) встановлено, що даний препарат підвищує продукцію γ -інтерферону та зменшує апоптозозалежність клітин. Розроблено технологію випуску Протеклазиду у виді супозиторіїв, отримано патент за пропозицією.

Розроблено високоефективний метод диференційної діагностики механічної та паренхіматозної жовтяниці за даними співвідношення глюкуронідів білірубину в крові. Отримано патент на винахід.

Лікувальна робота

Кафедра клінічної лабораторної діагностики знаходиться на базі комунальної міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги. Лікарня є багатопрофільною. Профіль відділень: терапевтичний, хірургічний, кардіологічний, офтальмологічний, гінекологічний, стоматологічний, відділення реаніматології та анестезіології, неврологічний, клініко-діагностична лабораторія, відділення переливання крові. Загальна кількість ліжок в стаціонарі – 960.

На кафедрі є необхідне обладнання для забезпечення ефективного функціонування та проведення консультативних досліджень біохімічними, імунологічними, гемостазіологічними, цитологічними методами.

Працівниками кафедри виконуються консультативні дослідження: визначення уро - та копропорфіринів в сечі, методика диференційної діагностики жовтяниць, визначення активності ферментів, рівня середніх молекул, показників ліпідного обміну, діагностика тромбофілій, геморагічного синдрому, ДВЗ-синдрому, діагностика імунодефіцитних станів, загальноклінічні дослідження крові та сечі, цитодіагностика серозних рідин, передпухлинних станів та пухлин різної локалізації.

Протягом останнього року одна із груп слухачів займається на новій клінічній базі кафедри – клініко-діагностичній лабораторії науково-медичного центру Святої Параскеви.

Луцик Олександр Дмитрович (2.05.1954, Львів) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гістології та ембріології ЛНМУ ім. Д. Галицького;), проректор із міжнародних зв'язків (1997-2000), проректор з наукової роботи (від 2000), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1977). Стажування в університеті Індіяни, США (1994-95).

Працював: лікар-інтерн відділу анестезіології та реаніматології Львівської обласної клінічної лікарні (1977-78); науковий співпрацівник Львівського НДІ туберкульозу (1978-80); асистент (1980-88), доцент (1988-89), завідувач (від 1989) кафедри гістології та ембріології, проректор із міжнародних зв'язків (1997-2000), проректор з наукової роботи (від 2000)

Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1979), доцент (1989), доктор медичних наук (1989), професор (1992). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1994). Нагороджений відзнакою Ярослава Мудрого АН ВШ України (1999).

Напрями наукових досліджень: очищення лектинів та їх використання для гістохімічної характеристики вуглеводних детермінант клітин і тканин людини та експериментальних тварин; вивчення можливостей лектинової гістохімії для селективного виявлення та встановлення гетерогенності окремих клітинних популяцій; дослідження експресії і перерозподілу клітинних і тканинних глікополімерів у процесі ембріогенезу, при деяких фізіологічних та патологічних станах організму (ендокринопатії, неоплазії та ін.); опрацювання української наукової медичної термінології; історія медичної науки та освіти.

Автор близько 220 наукових і навчально-методичних праць, серед них 3 авторські свідоцтва на винаходи та низка книг — 2 монографії, 3 термінологічні словники, атлас, три перевидання підручника, переклади монографічної, навчальної та довідкової літератури.

Підготував 1 кандидата, 2 докторів наук.

Кафедра гістології та ембріології ЛНМУ ім. Д. Галицького

Вагомим здобутком педагогічної діяльності кафедри стала публікація першого на теренах незалежної України підручника «Гістологія людини» авторства О.Д.Луцика, А.Й.Іванової, К.С.Кабака (1992). Ця книга була відзначена Державною премією України в галузі науки і техніки 1994 року, чотири рази перевидавалася (1993, 2003, 2010, 2013 – три останні перевидання – у співавторстві з професором Ю.Б.Чайковським). Цими ж авторами 1994 року був опублікований «Гістологічний тлумачний словник». Для покращення фахової підготовки стоматологів А.М.Яценко зі співавторами був опублікований «Атлас мікроанатомії ротової порожнини» (1999).

Працівниками кафедри у співавторстві з професором Ю.Б.Чайковським опрацьовано українські списки Міжнародної гістологічної термінології (видання 1980, 1993, 2001, 2010), а також Міжнародної ембріологічної термінології (1993). Упродовж 1998-2012 рр. за участю працівників кафедри здійснено низку перекладів українською мовою світових бестселерів фахової медичної літератури, а саме, «Медичної ембріології за Лангманом» (2001); «Атласу анатомії людини» Ф.Неттера (2004, 2009); «Фізіології людини» В.Ганонга (2002); «Клінічної біохімії» С.Ангельського (1998, 2000); атласу «Людина» Т.Сміта (2000, 2002, 2003); «Медичного ілюстрованого словника Дорланда» (2003, 2007).

Нині колективом кафедри опрацьовуються питання комп'ютеризації навчально-методичної літератури. Перші кроки у цьому напрямі – забезпечення доступу через Інтернет до Методичних розробок для контролю засвоєння студентами гістологічних препаратів та мікрофотографій з цитології та загальної гістології: Модуль 1 (2011), а також зі спеціальної гістології систем органів: Модуль 2 (2012). Доцентом О.В.Наконечною створена комп'ютерна збірка мікрофотографій та ілюстрацій з курсу цитології, гістології та ембріології, що є електронним додатком до підручника «Гістологія людини».

Напрями наукових досліджень

Тема науково-дослідної роботи кафедри на 2012-2016 рр. «Лектино-та імуногістохімічний аналіз вуглеводних детермінант нормальних та патологічно змінених клітин і тканин». Ця тематика є продовженням наукових досліджень кафедри минулих років, а саме, використання лектинів як гістохімічних реагентів у вивченні вуглеводних детермінант органів і тканин людини та експериментальних тварин в умовах норми і патології; удосконалення існуючих і опрацювання нових оригінальних методів очистки лектинів різної вуглеводної специфічності.

За результатами вививчення органів травної, судинної, сечостатевої, ендокринної, кісткової та нервової систем встановлено нові можливості використання лектинів як селективних гістохімічних маркерів окремих типів клітин; досліджено гетерогенність зв'язування лектинів з субпопуляціями клітин у залежності від їх органної приналежності, ступеня диференціації, фази секреторного циклу; вивчено можливості застосування лектинів для характеристики процесів клітинного глікозилування у фізіологічних та патологічних умовах, зокрема, на тлі експериментального стрептозотоцин-індукованого діабету, експериментального гіпо- та гіпертироїдизму, а також у ході ембріогенезу.

За 60 післявоєнних років на кафедрі виконано 10 докторських та понад 40 кандидатських дисертацій.

Лише упродовж 2003-2012 рр. працівниками кафедри було опубліковано понад 180 наукових праць, серед них 102 журнальні статті, у тому числі 29 – у міжнародних реферованих фахових виданнях з імпаکت-фактором, та 80 тез доповідей на наукових конференціях.

У 1992 році професор Луцик О.Д., доцент кафедри Іванова А.Й. у співавторстві з професором Кабаком К.С. (Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця) опублікували перший написаний українською мовою підручник “Гістологія людини”, який був відзначений Державною премією України (1994). Підручник було перевидано у 1993, 2003 та 2010 роках.

Любінець Олег Володимирович (24.10.1954, м. Дрогобич Львівської обл.) – доцент, завідувач кафедри організації і управління охороною здоров'я ФПДО (від 2002).

Закінчив педіатричний факультет Львівського медичного інституту (1977).

Працював: молодший науковий співпрацівник (1977-86) Львівського НДІ туберкульозу; інструктор районного комітету Компартії України м. Львова (1986-90); за сумісництвом торакальний хірург Львівського обласного фтизіопульмонологічного центру(1988-90); головний лікар Львівського міського медичного об'єднання “Фтизіопульмонологія” (1990-95); президент Львівського товариства з обмеженою відповідальністю “Фарма” (1996-98); заступник головного лікаря з експертизи тимчасової втрати працездатності 5-ої міської клінічної лікарні м. Львова (1998-2004); головний лікар санаторію “Львів” ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” (від 2004); асистент (1999-2002), завідувач (від 2002) кафедри організації і управління охороною здоров'я ФПДО Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1986), доцент (2003). Лауреат премії НТТ для молодих вчених (1988).

Напрями наукових досліджень: формування політики, стратегії і тактики розвитку системи охорони здоров'я України; медико-демографічні процеси в Україні та обґрунтування підходів до подовження середньої тривалості життя; наукове обґрунтування процесів оптимізації протитуберкульозної роботи в Україні; опрацювання методичних підходів із дослідження процесів управління в закладах охорони здоров'я; удосконалення первинної медико-санітарної допомоги; удосконалення системи реабілітації та санаторно-курортне лікування; розвиток загальнолікарської та сімейної медичної практики; підвищення економічної ефективності використання ліжкового фонду; удосконалення державного управління в царині охорони здоров'я населення.

Автор близько 120 наукових і навчально-методичних праць, серед них 16 опубліковані за кордоном, 7 монографій, 2 авторських свідоцтва на винаходи.

Макєєв Валентин Федорович (27.10.1941) – доктор медичних наук, професор, зав. кафедри ортопедичної стоматології ЛНМУ ім. Д. Галицького; Президент асоціації стоматологів Львівщини

Малик Оксана Романівна (8.03.1967) – доцент кафедри патологічної анатомії та судової медицини

Маркін Леонід Борисович (1.11.1946, Львів) — доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри акушерства та гінекології № 2 ЛНМУ ім. Д. Галицького (від 1980).

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1970).

Працював: клінічний ординатор кафедри торакальної хірургії і анестезіології (1970-72); асистент (1972-80), завідувач (від 1980) кафедри акушерства і гінекології № 2 Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1971), доктор медичних наук (1979), доцент (1981), професор (1982). Заслужений діяч науки і техніки (1999), член-кореспондент АМН України (2003). Заслужений професор ЛНМУ ім. Данила Галицького (2007).

Напрями наукових досліджень: опрацювання діагностики і корекції порушень гомеостазу функціональної системи материнський організм-плацента-плід, гінекологічних захворювань; розробка, апробація та впровадження нових патогенетично обґрунтованих методів лікування недоношування вагітності, пізніх гестозів, плацентарної дисфункції, затримки розвитку плода, аномалій пологів, гінекологічної патології.

Автор близько 300 наукових і навчально-методичних праць, серед них 19 монографій і посібників, 10 авторських свідоцтв та патентів на винаходи.

Підготував 34 кандидатів наук.

Матвієнко Юрій Олександрович (27.01.1975) – доцент кафедри неврології Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького, кандидат медичних наук.

Напрями наукових досліджень: фармакотерапія хвороби Паркінсона.

Матешук-Вацеба Леся Ростиславівна (20.09.1957, Львів) — професор кафедри нормальної анатомії (від 2002). Закінчила педіатричний факультет Львівського медичного інституту (1981).

Працювала: лікар-інтерн Львівської обласної дитячої клінічної лікарні (1981-82); асистент (1982-93), доцент (1993-2002), професор (від 2002) кафедри нормальної анатомії Львівського медичного університету. Кандидат медичних наук (1987), доцент (1997), доктор медичних наук (2001), професор (2004).

Напрями наукових досліджень: вивчення закономірностей розвитку та вікових змін судинного русла очного яблука в онтогенезі, його перебудови за умов ішемії, а також можливостей коригувальних впливів через застосування фармакологічних препаратів, гіпербаричної оксигенації та лазерного опромінення.

Автор близько 120 наукових і навчально-методичних праць, серед них монографія, 10 навчальних посібників. Підготувала 1 кандидата наук.

Панишко Юрій Митрофанович (15.06.1940, Славута) – доцент кафедри Львівського державного інституту фізичної культури, кандидат медичних наук, почесний донор України.

З 1965 року Юрій Панишко працює на кафедрі грудної хірургії Львівського медичного інституту, а з 1970 року – на кафедрі анатомії і фізіології Львівського

інституту фізкультури. Брав участь у науковому забезпеченні збірних спортивних команд України до Олімпійських ігор. Юрій Панишко добре відомий у м. Славута та Славутському районі як ініціатор добродійних заходів. Організував надання допомоги медикаментами та інструментарієм лікарням району. Допомогає у комплектуванні бібліотек, сприяє виступам мистецьких колективів.

Автор понад 650 наукових робіт, у тому числі 120 книжок та українсько-російсько-англійського словника медичних термінів.

Петрух Любов Іванівна (24.05.1946, Львів) – доктор фармацевтичних наук, професор, зав. кафедри фармацевтичної хімії ФДПО ім. Д. Галицького (від 1991).

Закінчила фармацевтичний факультет Львівського державного медичного інституту (1970).

Працювала: старший лаборант (1970-1976), асистент (1976-1979) кафедри фармацевтичної хімії; асистент (1979-1988); доцент (1988-1991); професор (1991) кафедри організації та економіки фармації з курсом технології ліків ФПДО; завідувач (від 1991) кафедри фармацевтичної хімії ФПДО Львівського медичного університету.

Кандидат фармацевтичних наук (1975), доцент (1990), доктор фармацевтичних наук (1990), професор (1991).

Напрями наукових досліджень: проблеми промислового синтезу похідних флуорену; фармакопейний аналіз і стандартизація показників якості лікарських засобів; впровадження нових ліків у виробництво та медичну практику; автор оригінального українського препарату “Флуренізид” протитуберкульозної, протимікробної, протихламідійної дії та 6 лікарських форм на його основі; опрацювання української наукової фармацевтичної та медичної термінології.

Автор близько 400 наукових праць, серед них 3 монографії, 86 патентів України, 7 фармакопейних статей.

Підготувала 6 кандидатів, 1 доктора наук.

Кафедра фармацевтичної хімії ФПДО

Кафедра фармацевтичної хімії організована на факультеті післядипломної освіти ЛНМУ імені Данила Галицького, який створений у 1955 році і має свою півстолітню історію.

Кафедра фармацевтичної хімії введена на факультеті з метою впровадити нову концепцію післядипломної підготовки провізорів,

вдосконалення знань з контролю якості ліків провізорів аптечних мереж м. Львова, Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської, Рівненської, Хмельницької, Волинської, Закарпатської й Чернівецької областей.

Високий науковий рівень викладання у системі післядипломної освіти ґрунтується на використанні досягнень теорії і практики педагогічної й фармацевтичної науки.

Розроблені й доповнені методичні вказівки для курсантів та інтернів, курси лекцій з фармацевтичної хімії.

Наукова робота

Тема науково-дослідної роботи кафедри (запланована на період 2011-2015 р.р.): “Дослідження фармако-технологічних та фізико-хімічних характеристик натрійної солі флуренізиду та рідкої лікарської форми на основі флуренізиду; оформлення результатів у аналітично-нормативній документації”.

Працівники кафедри вивчають проблеми, пов'язані з дослідженням ефективності лікарських засобів антибактерійної, противірусної та імуномодуляційної дії, що зареєстровані / перереєстровані на фармацевтичному ринку України, досліджують динаміку розвитку і впровадження новітніх методик фармакопейного аналізу. Вивчення фізико-хімічних властивостей молекул флуренізиду і його натрійної солі дозволяє обґрунтувати механізми їхньої фармакологічної дії. Якісні і кількісні характеристики досліджуваних речовин повинні бути стандартизовані у ТФС, ФС і відповідати вимогам ДФ України. Отримані результати публікуються у фахових журналах, висвітлюються на конференціях, конгресах, з'їздах в Україні й за її межами.

Пирогова Віра Іванівна (15.10.1951, м. Дрогобич Львівської обл.) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гінекології та перинатології ФПДО ЛНМУ ім. Д. Галицького, декан факультету вищої медсестринської освіти (1996-2003);

Член Президії Асоціації акушер-гінекологів України, член робочої групи МОЗ України по створенню наказів і клінічних протоколів з акушерсько-гінекологічної допомоги. Національний експерт із планування сім'ї і репродуктивного здоров'я.

Член експертної комісії МОЗ України з питань материнської смертності.

Член Координаційної Ради з акушерства і гінекології при ГУОЗ ЛОДА.

Член редакційної колегії журналів «Практична медицина», «Репродуктивна ендокринологія», «Неонатологія, хірургія і перинатальна медицина», «Жіночий лікар», член атестаційної комісії при ГУОЗ ЛОДА.

Закінчила медичний факультет Львівського медичного інституту (1974).

Працювала: лікар-інтерн ЦРЛ м. Дрогобич Львівської обл. (1974-75); акушер-гінеколог Львівської лікарні швидкої медичної допомоги (1975-78); ординатор відділення акушерства та гінекології Львівської обласної клінічної лікарні (1978-82); асистент (1982-92), доцент (1992-99) кафедр акушерства та гінекології № 1 та № 2; завідувач кафедри акушерства, гінекології та перинатології ФПДО (від 2000), декан факультету вищої медсестринської освіти (1996-2003) Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1984), доцент (1993), доктор медичних наук (1995), професор (2001).

Член робочої групи МОЗ з розробки стандартів, клінічних протоколів, наказів з акушерсько-гінекологічної допомоги; член асоціації акушерів-гінекологів України, член Європейської та Всесвітньої асоціації акушерів-гінекологів, Всесвіт-ньої асоціації перинатологів.

Напрями наукових досліджень: перинатальні аспекти захворювань, які передаються статевим шляхом; гінекологічна патологія дитячого та підліткового віку; запальні захворювання органів малого тазу і безпліддя; клініко-епідеміологічні аспекти генітального ендометріозу; патологія перименопаузального періоду; акушерська та гінекологічна ендокринологія.

Автор близько 350 наукових і навчально-методичних праць, серед них 2 монографії, 10 авторських свідоцтв на винаходи.

Підготувала 14 кандидатів наук.

Кафедра акушерства, гінекології та перинатології ФПДО

Кафедра акушерства та гінекології факультету удосконалення лікарів і провізорів була організована 20 квітня 1965 року. Першим завідувачем кафедри – з 1965 по 1972 рік був професор Лесюк В.С. З 1973 по 1977 рік кафедрою завідував професор Ступко О.І., з 1977 по 1999 рік – професор Созанський О.М., з 2000 року по даний час – доктор медичних наук, професор Пирогова В.І.

Підготувала 15 кандидатів наук.

Навчальна робота кафедри

На кафедрі акушерства, гінекології та перинатології ФПДО проводиться значна робота з підготовки наукових та педагогічних кадрів для Вищої школи та практичної охорони здоров'я України та зарубіжних країн через магістратуру, очну та заочну аспірантуру, клінічну ординатуру. З 1976 по 2012 роки на кафедрі в клінічній ординатурі, аспірантурі, магістратурі підготовані понад 70 високопрофесійних спеціалістів для ряду країн світу (Сомалі, Гана, Кенія, Нікарагуа, Ліван, Болівія, Туніс) та України. За останні 10 років на кафедрі в клінічній ординатурі, аспірантурі, магістратурі навчалися 30 акушерів-гінекологів.

На кафедрі акушерства, гінекології та перинатології під керівництвом професора Пирогової В.І. постійно удосконалюється післядипломна освіта лікарів акушерів-гінекологів. У 1999 році на кафедрі проводились передатестаційні цикли і тільки три цикли тематичного удосконалення, з 2000 року розпочата післядипломна підготовка дитячих гінекологів на передатестаційних циклах, розроблена програма і проводяться цикли тематичного удосконалення, спеціалізація і стажування з акушерства - гінекології та дитячої гінекології. З 2001 року на кафедрі читається цикл акушерства та гінекології для лікарів загальної практики, лікарів невідкладних станів в рамках інтернатури, передатестаційних циклів і циклів спеціалізації.

За період виконання науково-дослідних тем з 2006 року отримано 14 декларативних патентів України на корисну модель, видано 3 інформаційних листи, захищено 8 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук, виконано і захищено 10 магістерських робіт.

За матеріалами науково-дослідної роботи з 2006 року опубліковано 210 статей і тез у матеріалах з'їздів і конференцій в Україні та закордоном.

Регеда Михайло Степанович (02.08.1960, с. Розсохи Перемишлянського району Львівської обл.) – український учений-медик, організатор медичної освіти, ректор Львівського медичного інституту, завідувач кафедри патологічної фізіології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, доктор медичних наук, професор, Академік Академії наук Вищої школи України, Академік Української Академії наук.

У 1986 р. закінчив лікувальний факультет Львівського державного медичного інституту. У 1986–1993 рр. – лікар-терапевт Золочівської ЦРЛ, Куровичівської дільничної лікарні, Перемишлянської ЦРЛ.

У 1990 р. захистив канд. дисертацію на тему: «Терапія модельного процесу бронхіальної астми антиоксидантами – янтарнокислим калієм, церулоплазміном, альфа-токоферолом ацетатом».

У 1993–1997 рр. – завідувач кафедри внутрішніх хвороб Дрогобицького медичного інституту ім. Юрія Котермака; з 1994 р. по 1997 р. – проректор з навчальної роботи цього інституту.

В 1996 р. захистив докторську дисертацію «Механізми пошкодження та захисту при екзогенному алергічному альвеоліті» і став одним із наймолодших докторів медичних наук України.

З 1997 р. – декан лікувального відділення, а з 2002 р. – заступник директора з наукової роботи медичного коледжу «Монада».

З 2003 р. поєднував роботу доцента на кафедрі фтизіатрії та пульмонології ЛНМУ ім. Данила Галицького.

З 2004 р. – ректор Львівського приватного медичного інституту.

З 2005 р. – доцент, завідувач кафедри патологічної фізіології ЛНМУ ім. Данила Галицького. З 2006 р. – професор.

Наукові інтереси присвячені захворюванням органів дихання, невідкладним станам, алергічній патології, патологічній фізіології.

Автор біля 620 опублікованих робіт, у тому числі 75 книг (монографій - 49, навчальних посібників - 14, підручників - 2, довідників - 8, атласів - 1, словників - 1).

Професор Міжнародної кадрової Академії, член спеціалізованої вченої ради ТДМУ ім.І.Я.Горбачевського із захисту кандидатських та докторських дисертацій. Експерт ВАКУ, голова Вченої ради Львівського медичного інституту, член Вченої та факультетської ради Львівського національного медичного університету ім.Д. Галицького.

Створив патофізіологічну наукову школу, підготував 11 кандидатів і 1 доктора медичних наук.

Головний редактор журналів «Актуальні проблеми медицини, фармації та біології», «Вісник вищої медичної освіти» та збірників наукових праць «Актуальні проблеми експериментальної та клінічної медицини», «Вибрані питання пульмонології», член редакційної ради низки журналів "Одеський медичний журнал", "Гепатологія",

"Неонатологія, хірургія та перинатальна медицина", "Медична гідрологія та реабілітація", "Експериментальна та клінічна фізіологія та біохімія".

Член Асоціації патофізіологів України; з 2005 р. – голова Львівської філії Товариства патофізіологів України.

Рудень Василь Володимирович (01.04.1953, с. Стеблі Волинської обл.) – доктор медичних наук, професор, зав. кафедри соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Закінчив педіатричний факультет Львівського медичного інституту (1976).

Працював: лікар-інтерн ЦРЛ м. Ковель (1976-77); лікар-педіатр дільничої лікарні с. Кримно Волинської обл. (1977); служба в Збройних силах (1977-85), зокрема, у складі діючої 40-ої армії в ДРА (1983-85); асистент (1991-95), старший викладач (1995-97), доцент (1997-99) кафедри управління охорони здоров'я ФПДО Львівського медичного університету; начальник управління охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації (1993-94); завідувач (від 1999) кафедри соціальної медицини, економіки й організації охорони здоров'я Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1996), доцент (1999), доктор медичних наук (2003), професор (2003).

Заслужений лікар України (2009)

Напрями наукових досліджень: наукове обґрунтування процесу управління здоров'ям здорового населення та пацієнтів на сімейно-територіальній дільниці; вивчення питань первинної профілактики, зокрема, вроджених вад розвитку, у діяльності сімейного лікаря; опрацювання економічних засад в управлінні здоров'ям на первинному рівні медичного забезпечення через механізм запровадження в Україні обов'язкового медичного страхування.

Автор близько 290 наукових і навчально-методичних праць, серед них 2 монографії, 6 авторських свідоцтв на винаходи, 2 навчальні посібники, підручник.

Підготував 1 кандидата наук.

Савран Володимир Романович (26.04.1937, Львів) – професор кафедри онкології й радіології (від 2002).

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1960).

Працював: хірург шахти № 1 м. Нововолинська (1960-62); аспірант кафедри загальної хірургії Львівського медичного інституту (1962-65); хірург туберкульозної лікарні Львівської залізниці (1965-66); науковий співпрацівник Львівського НДІ гематології і переливання крові (1966); асистент (1966-78), доцент (1978-2002), професор (від 2002) кафедри онкології та радіології Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1966), доцент (1980), доктор медичних наук (1992), професор (2003).

Напрями наукових досліджень: хірургія пухлин органів черевної порожнини та молочної залози; проблеми ад'ювантної та неад'ювантної хіміотерапії злоякісних пухлин, зокрема, застосування цитостатиків після радикальних операцій; вивчення ролі індивідуальної чутливості пухлин *in vitro* до цитостатичних препаратів для підвищення ефективності медикаментозного лікування хворих; проведення клінічної апробації нових протипухлинних препаратів.

Автор близько 120 наукових і навчально-методичних праць, серед них монографія, 2 авторські свідоцтва на винаходи, практикум, підручник. Підготував 2 кандидатів наук.

Секела М. В. (17.12.1942) – завідувач торакальним відділенням Львівського регіонального фтизіопульмонологічного центру.

Склярів Євген Якович (15.02.1947, Чернівці) – професор, завідувач кафедри поліклінічної справи та сімейної медицини (від 1993).

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1971).

Працював: аспірант (1971-74), асистент (1974-75) кафедри фармакології; асистент (1975-88), доцент (1988-93) кафедри факультетської терапії; завідувач кафедри поліклінічної справи та сімейної медицини (від 1993) Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1974), доцент (1989), доктор медичних наук (1990), професор (1997).

Напрями наукових досліджень: в галузі гастроентерології, зокрема, вивчення чинників агресії та захисту при виразковій хворобі та хронічному гастриті; дослідження впливу різних фармакологічних середників на загоєння виразок; запровадження засад сімейної медицини в систему охорони здоров'я України.

Автор близько 200 наукових і навчально-методичних праць, серед них авторське свідоцтво на винахід, патент, 2 навчальні посібники, підручник. Підготував 5 кандидатів наук.

Склярів Олександр Якович (02.10.1956) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри біологічної хімії

Слабий Михайло Васильович (11.04.1954) – доктор фармацевтичних наук, професор, помічник ректора з кадрових питань

Ступницький Ростислав Миколайович (29.09.1969, с. Держів Львівської обл.) – доцент, доктор медичних наук (від 2009) кафедри ортопедичної стоматології, декан стоматологічного факультету (від 2004).

Закінчив стоматологічний факультет Львівського медичного інституту (1991).

Працював: лікар-стоматолог (1991-96) Львівської обл. стоматполіклініки; асистент (1996-2001), доцент (від 2001) кафедри ортопедичної стоматології, декан стоматологічного факультету (від 2004) Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1998), доцент (2002), доктор медичних наук (2009).

Напрямки наукових досліджень: обґрунтування концептуальних основ комплексного лікування хворих із частковою втратою зубів на підставі опрацьованих методів діагностики та оригінальних ортопедичних конструкцій з урахуванням морфо-функціональних особливостей стану тканин протезного ложа та окреслення адекватних лікувально-профілактичних заходів.

Автор близько 160 наукових праць, серед них 3 посібники, 9 патентів.

Тітов Михайло Борисович (05.11.1928, Харків) – професор, завідувач кафедри інфекційних хвороб (1965-97).

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1951).

Працював: клінічний ординатор (1951-54), асистент (1954-61) кафедри інфекційних хвороб Львівського медичного інституту; лікар-інфекціоніст радянського шпиталю в Гвінейській республіці (1961-62); доцент (1963-69), завідувач (1969-97) кафедри інфекційних хвороб, декан педіатричного факультету (1963-65, 1973-81) Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1959), доцент (1964), доктор медичних наук (1970), професор (1971).

Голова Львівського товариства інфекціоністів (1970-97). Відмінник охорони здоров'я (1971), Заслужений діяч науки і техніки України (1989), академік АН технологічної кібернетики України (1994); нагороджений срібною (1974) та золотою (1976) медалями ВДНГ СРСР, орденом "Знак Пошани" (1976).

Напрями наукових досліджень: опрацювання та впровадження в практику діагностичних і лікувальних засобів при дизентерії, вірусних гепатитах, малярії, менінгітах, енцефалітах, дифтерії, поліомієліті, правці, скарлатині, гіпертермії та ін.; один з перших в Україні діагностував ерсиніоз, хворобу Лайма, гепатит С, орнітоз, Ку-гарячку; вперше створив навчальний комплекс з дисципліни "Інфекційні хвороби": підручник "Інфекційні хвороби" (1995), посібники "Семіотика інфекційних хвороб" (1996), "Симптоми і синдроми при інфекційних хворобах" (1993, 1998), "Фармакотерапія тропических инфекционных и паразитарных болезней" (1988), "Невідкладна допомога в клініці інфекційних хвороб" (1993).

Автор 279 наукових та навчально-методичних праць, серед них 12 книг (підручник, посібники, монографії, довідники), 2 авторські свідоцтва на винаходи. Результати досліджень неодноразово були представлені на міжнародних конгресах у Болгарії (Варна, 1978; Софія, 1986), Франції (Страсбург, 1981), Швеції (Стокгольм, 1982), Японії (Сендай, 1984), Італії (Катанія, 1986).

Підготував 17 кандидатів, 5 докторів наук.

Томашевська Олександра Яремівна (30.12.1954, Львів) – доцент, доктор медичних наук кафедри внутрішньої медицини № 2 (від 2008).

Закінчила медичний факультет Львівського медичного інституту (1977).

Працювала: лікар-інтерн 4-ої міської лікарні м. Львова (1977-78); лікар-ординатор санаторію "Любінь-Великий" Львівської обл. (1978-81); асистент (1981-92), доцент (1992-2004, від 2007), докторант (2004-2007)

кафедри факультетської терапії / внутрішньої медицини № 2 Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1984), доцент (1994), доктор медичних наук (2008).

Напрями наукових досліджень: кардіологія, розлади метаболізму, гемостазіологія.

Автор близько 140 наукових праць, серед них 2 посібники. – доктор медичних наук, доцент кафедри внутрішньої медицини № 2 ЛНМУ ім. Д. Галицького;

Федоренко Віра Іванівна (19.10.1947) – доктор медичних наук, професор, зав. кафедри загальної гігієни з екологією ЛНМУ ім. Д. Галицького.

Федоренко Вадим Петрович (19.07.1941, м. Малин Житомирської обл.) – доцент, доктор медичних наук (від 2006) кафедри шпитальної хірургії / хірургії № 2.

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1966).

Працював: аспірант кафедри торакальної хірургії та анестезіології (1966-69); хірург 1-го торакального відділення Львівської обласної клінічної лікарні (1969-73); асистент кафедри факультетської хірургії педіатричного і стоматологічного факультетів (1973-85); асистент (1985-90), доцент (від 1990) кафедри шпитальної хірургії / хірургії № 2

Львівського медичного університету.

Кандидат медичних наук (1970), доцент (1991), доктор медичних наук (2006).

Напрями наукових досліджень: комплексне лікування хворих на бронхіальну астму; питання діагностики, клініки та хірургічного лікування некротично-запальних уражень стопи хворих на цукровий діабет.

Автор близько 110 наукових праць, серед них деклараційний патент України.

ФІЛЬЦ Олександр Орестович (24.04.1954, м. Дрогобич Львівської обл.) – професор, завідувач кафедри психіатрії та психотерапії ФПДО (від 1993).

Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1977). Працював: лікар-інтерн Львівської обласної психіатричної лікарні (1977-78); лікар станції швидкої медичної допомоги м. Львова (1978-80); психіатр Львівської обласної психіатричної лікарні (1980-81); клінічний ординатор (1981-83), аспірант (1984-86) Московського НДІ клінічної психіатрії АМН СРСР; асистент (1987-93), завідувач (від 1994) кафедри психіатрії ФПДО Львівського медичного університету, за сумісництвом головний лікар Львівської обласної психіатричної лікарні (від 2006).

Кандидат медичних наук (1987), доцент (1994), доктор медичних наук (1993-2006), професор (2007).

Президент Європейської асоціації психотерапії (2005-2007). Президент Української спілки психотерапевтів (від 1996). Заслужений лікар України (2008).

Напрями наукових досліджень: опрацювання принципів виявлення соматоформних і немаячних іпохондричних розладів; вивчення проблеми іпохондрії, суїциду, соматоформних розладів у пацієнтів пограничних станів; опрацювання теоретичного підґрунтя психотерапії; співавтор Європейської платформи з психотерапії.

Автор близько 70 наукових і навчально-методичних праць. Співредактор журналу Int j Psychotherapy.

Підготував 5 кандидатів наук.

Форманчук Костянтин Володимирович (1944р.) – заслужений лікар України, кандидат медичних наук.

Подаровані книги:

Форманчук О.К., Форманчук К.В. Венозний тромбоз, тромбоз і тромбоемболія легеневої артерії - Львів: Ліга-прес. – 2008. – 183 с.

Форманчук О.К., Форманчук К.В. Легенева гіпертензія. - Львів: Ліга-прес. – 2008. – 149 с.

Форманчук Олег Костянтинович (1975р.) – кандидат медичних наук, начальник відділення загальнолікарської медичної допомоги клініки амбулаторно-поліклінічної допомоги ВМКЦ Західного регіону.

Чоп'як Валентина Володимирівна (9.10.1956, м. Луцьк) – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри клінічної імунології та алергології ЛНМУ, проректор з наукової роботи ЛДМУ ім. Д. Галицького.

Закінчила педіатричний факультет Львівського медичного інституту (1981).

Працювала: старший лаборант (1981-82), асистент (1982-88) курсу клінічної імунології кафедри хірургічних хвороб № 2; асистент (1988-91), доцент (1991-95) кафедри патологічної фізіології; завідувач курсу клінічної імунології та алергології кафедри терапії № 2 / сімейної медицини ФПДО (1995-98); завідувач кафедри клінічної імунології та алергології (від 1998) Львівського медичного університету. Головний імунолог МОЗ України (від 2004), керівник Львівського регіонального медичного центру клінічної імунології та алергології (від 1998).

Кандидат медичних наук (1985), доцент (1992), доктор медичних наук (1998), професор (2001).

Заслужений лікар України (2006).

Напрями наукових досліджень: вивчення імунологічних механізмів розвитку та підходів до імунотерапії системних васкулітів, еозинофільного синдрому, синдрому кріопатії; опрацювання імуно-ендотеліально-епітеліальнозалежних механізмів розвитку гіперімуно-комплексного синдрому в експерименті та клініці; вивчення впливу синглетно-кисневої терапії на чинники місцевого імунітету та показники фагоцитарної активності лейкоцитів крові; опрацювання наукових підходів до діагностики та лікування різних видів первинних і вторинних імунодефіцитів, алергічних хвороб, імунозалежних інфекцій, імуно-опосередкованого непліддя.

Автор близько 500 наукових і навчально-методичних праць, серед них 3 підручники, 2 монографії, 8 навчальних посібників, 8 патентів.

Підготувала 6 кандидатів наук.

*КЗ ЛОР «Львівська обласна наукова медична бібліотека» на чолі з директором **Лозинською Світланою Сергіївною** щиро вдячні професорам, доцентам, завідувачам кафедр Національного медичного університету ім. Д. Галицького, які відгукнулись на наше прохання і підтримали акцію "Подаруй бібліотеці книгу". Подаровані підручники, монографії, методичні рекомендації будуть корисними для широкого кола наших читачів.*

*Висловлюємо щирі подяку п. **Микитчак Ірині Володимирівні** – заступнику начальника Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації з материнства і дитинства, п. **Павленко Раїсі Іванівні** – генеральному директору Національної наукової медичної бібліотеки, керівництву фірми "Книга Плюс".*

Також хочемо висловити подяку

*п. **Гайдучку Ігорю Григоровичу** – генеральному директору ТзОВ "Львівський медичний інститут", директору ТзОВ Медичний коледж "Монада";*

*п. **Заблоцькому Ярославу Володимировичу** – лікарю-стоматологу, професору, президенту Асоціації імплантологів України;*

*п. **Раку Любомиру Михайловичу** – головному лікарю КЗЛОР "Львівський регіональний фтизіопульмо-нологічний центр за підтримку ЛОНМБ.*

Директор КЗ ЛОР ЛОНМБ

Лозинська Світлана Сергіївна